

ὡς ἀπλοῦς μελετητής, διὰ νὰ φωτογραφήσω καὶ κρατήσω γιὰ περιγραφή τὴν ἐκπνέουσαν ἐκείνην ἀγωνίαν, εἶτε τὴν ἐλπίδα ποῦ ἀναγεννᾶται γελαστή κι' εὐτυχῆς ἐπάνω στὸ λευκὸ κρεβάτι τοῦ πυρέσσοντος ἐμπρός μου ἀσθενοῦς.

Ἄλλ' αὐτὰ δὲν συμβιβάζονται, ἄ, ὄχι! δὲν μποροῦν ποτέ τους νὰ συμβιβασθοῦν. Εἶναι ἄξιμον αὐτὸ ποῦ κάνω τώρα. Ἡ ψυχὴ μου μέσα ἐπαναστατεῖ· πρέπει νὰ τελειώσῃ ἡ ἀγωνιώδης αὕτη τραγωδία. Κι' εὐρῆκα σήμερα τὴ λύσι. Νὰ παραιτηθῶ γιὰ πάντα ἀπ' τὴν γιατρική. . .

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην πέραν τοῦ Ζαππείου, ὅπου ἐκαθήμεθα, ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν θάλασσαν, λείαν, καταγάλανον, ὃ ἥλιος ἔρριπτε τὰς τελευταίας του ἀκτῖνας, αἱ ὁποῖαι τὴν ἐχρῦσιζον. Μερικὰ εἰς τὸν ὀρίζοντα νεφύδρια, ὀπίσω τῶν στύλων, προσελάμβανον μυρίας ἀποχρώσεις μεταβαλλομένας ἀνὰ πᾶν λεπτόν ζωγραφικῶς. Ἐνα καρχάκι ἐκινεῖτο ἐκεῖ κάπου μὲ τ' ἄσπρα του πανιά. Ἄφατος γαλήνη ἐβασίλευε. . .

Ὁ ἰατρὸς ἐκόλλησε τὸ βλέμμα ἐπὶ τοῦ ὠραίου ἐκείνου θεάματος καὶ ἤρεμος τώρα καὶ εὐδαίμων, μὲ ἀπόλαυσιν ἠδέος πόθου, ἐμυρμήρισε σιγά :
— Τί ὠραία δύσις γιὰ περιγραφή! . . .

(Σμύρνη)

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΝΟΣΟΚΟΜΟΝ **

Φαίνεται ἄγγελος ἐκείνη
Ὅπου δίχως νὰ λιγώσῃ
Πάει στὴ μιά, στὴν ἄλλη κλίνη
Τὴ βοήθεια τῆς νὰ δώσῃ.

Ἄμ' ἐσὺ Τοῦλα δὲν συμφέρει
Δαθωμένους νὰ ζυγώνῃς
Θὰ γιαιτρέυῃς μὲ τὸ χέρι
Μὲ τὰ μάτια θὰ πληγώνῃς.

(1897)

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΡΚΟΡΑΣ

** Σ. Δ. Π. Σ. Τὸ ἀνωτέρω εὐφυνὲς ποιημάτιον ἀφιέρωσεν ὁ ἐπιφανὴς Κερκυραῖος ποιητὴς εἰς μίαν καλλιμορφὸν νοσοκόμον, ἣς αἱ ἀδραὶ χεῖρες περιέθαλψαν τοὺς ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος τραυματίας.